

РЕШЕНИЕ

№ 8380

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 30.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10184** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на В. Б. А. ЕГН [ЕГН], чрез адв. Х. Х., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0249-000033/30.07.2023 г. на старши полицаи към ОДМВР П., РУ Б. С. С., с която на основание чл. 171 т. 2 а б. "б. " от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18м.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е неправилен, незаконосъобразен, съставен в противоречие на материалния и процесуалния закон. Твърди се и че заповедта е издадена в противоречие с целите на закона и се иска нейната отмяна. Изтъква се, че на 30.07.2023г. в 11.00ч. в [населено място] старши полицаи С. връчва на жалбоподателя фиш за нарушение на чл. 98 ал.1 от ЗДвП за неправилно спиране и престой. Двадесет минути по-късно старши полицаи С. спира за проверка отново жалбоподателя и прави констатация за шофиране без предпазни колани, което обстоятелство било оспорено от водача и неговата спътница Р. М.. При възникналия спор, С. решил да извърши проверка за употреба на алкохол, като устройството

отчело резултат 0.82промила. И този резултат бил оспорен от жалбоподателя, същият поискал повторен тест, както и Р. М. пожелала да бъде тествана с оглед установяване изправността на уреда. Това било отказано и на жалбоподателя бил издаден АУАН и иззето свидетелството за правоуправление и контролен талон. В РУ Б. разбрал, че му е връчена и ЗППАМ, с положен подпис върху нея, което същия оспорил с възражение до Началника на РУ Б.. В същото се сочи и че не е отказвал да даде кръвна проба за изследване, но талон не му е издаван. В жалбата се изтъкват подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адвокат Х., която поддържа жалбата и представя списък с разноски.

Ответният административен орган – старши полицаи С. не се явява, не изпраща представител.

АССГ, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното.

Жалбата против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 23-0249-000033/30.07.2023 г. на старши полицаи към ОДМВР П., РУ Б. С. С. , е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало със съставянето на АУАН серия GA № 827615/30.07.2023 г. срещу В. Б. А., за това, че на 30.07.2023 г. в 11:30 ч., в [населено място], на [улица], пред № 2а, управлява лек автомобил "М. С180", с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. А., като управлява МПС след употреба на алкохол. Извършена е качествена проба с техническо средство Дрегер Алкотест 7410 с фабричен № ARDN 0097, който отчита положителна проба 0.82 промила на хиляда. Според изложеното в АУАН водачът отказва да даде кръв за медицинско изследване. Прието е, че А. виновно е нарушил чл. 5, ал. 3 т. 1 предл.1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения АУАН, е издаден обжалвания административен акт, с който на основание чл. 171 т. 2 а б. "б. " от ЗДвП на жалбоподателя, при възприемане и възпроизвеждане на посочената по-горе фактическа обстановка, е прието, че А., като водач, управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 0.8 на хиляда до 1.2 на хиляда, включително, установено по надлежния ред и е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността , но не повече от 18м.

В съдебното производство е приета административната преписка, съдържаща и талон за изследване, с положен подпис за проверено лице, и отбелязване „отказва“ и по искане на жалбоподателя е допуснат свидетел Р. М., присъствала по време на полицейската проверка. Допусната и приета е по делото СГЕ. По делото е приложена справка за извършване на дисциплинарна нарушение на мл. инспектор С., в която се

сочи за установено, че ЗППАМ е била издадена в отсъствие на нарушителя и не му е била връчена, а подписа на мястото на нарушителя е положен от С. неволно, същият няма изграден подпис, поради което винаги се подписва по различен начин, какъвто е и подписа положен за нарушител. Констатирано е извършено дисциплинарно нарушение от мл. инспектор С. и е предложено налагането на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от бм.

Видно от заключението на СГИ вещото лице допуска, че двата подписа положени от името на В. А. в талон за изследване № 106156 са копия на подписите, положени от него. Подписът в ЗППАМ № 23-0249-000033/30.07.2023 г. на старши полицаи към ОДМВР П., РУ Б. С. С. е копие на подпис, който не е положен от А.. Датата в левия ъгъл не е изпълнена от А.. Видно от допълнителното заключение на вещото лице подписът положен от името на В. А. в талон за изследване № 106256 не е положен от него.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелката М. като непосредствени, непротиворечиви, подкрепени от останалите събрани доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171 т. 1, 2, 2а, 4, т. 5 б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По административната преписка са приложени Заповед № 313з-604/10.03.2023г. на директор на ОДМВР П., Заповед № 313з-362/28.02.2022г. на директор на ОДМВР П. и Заповед №313з-328/18.02.2020г. на директор на ОДМВР П., определящи материалноправната компетентност на издателя на акта.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е издадена в писмена форма и съдържа всички законово изискуеми реквизити, съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Същата обаче е издадена при съществени нарушения на процесуалните правила, които от една страна засягат правото на защита, а от друга не позволяват да се формира извод относно наличие или не на извършено нарушение. Липсата на издаден талон за кръвна проба, на която се приравнява наличния по делото, за който се установи, че не носи подпис на нарушителя, при наличие на заявено желание от страна на жалбоподателя да даде биологичен материал за изследване опорочава изцяло административното производство по издаване на обжалваната ЗППАМ и компрометира твърдените показания на техническото средство. Всичко това води до единствения извод, че не е установено жалбоподателят да е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.8 на хиляда. Изложените в нея фактически обстоятелства, при които се твърди, че е извършено нарушението бяха опровергани, както от свидетелските показания, така и от изготвената СГЕ и приложената справка за дисциплинарно нарушение, извършено от издателя на оспорената заповед. Всичко това води до пълно и грубо опорочаване на административнонаказателните правила

при издаване на акта и невъзможност да се установи действителната фактическа обстановка, както и факта на извършване или не на административно нарушение. При наличието на тези нарушения, безпредметно се явява обсъждането на наведените други противоречия на акта със закона.

Ето защо се споделят всички направени от жалбоподателя възражения. Предвид изложеното ЗППАМ като незаконосъобразна следва да се отмени.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват направените по делото разноски в размер на 1240/ хиляда двеста и четиридесет/ лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК , АССГ, 62-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0249-000033/30.07.2023 г. на старши полицаи към ОДМВР П., РУ Б. С. К. С., с която на основание чл. 171 т.1 б. "б. " от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водача до решаване на въпроса за отговорността , но не повече от 18м. и са отнети СУ МПС №[ЕИК] и контролен талон №285617520.

ОСЪЖДА ОДМВР П. да заплати на В. Б. А. ЕГН [ЕГН] сумата от 1240/ хиляда двеста и четиридесет/лв. разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: